

Το παρακάτω υπόδειγμα μας παραχώρησε ο δικηγόρος Αθηνών Κος Μπάκας Κων/νος.

Μη δυνατότητα λήψης υπ' όψιν της κατάθεσης του αντιδίκου ως καταλαμβανόμενης από τις αποδεικτικές απαγορεύσεις του άρθρων 393 και 394 ΚΠολΔ

Στην τακτική διαδικασία στις ειδικές διαδικασίες ισχύει σήμερα ο θεσμός των περιορισμών στην εμμάρτυρη απόδειξη. Οι περιορισμοί αυτοί εφαρμόζονται και στους ενόρκως βεβαιώσαντες μάρτυρες και απηχούν την παραδοσιακή δυσπιστία προς τους μάρτυρες (ψευδομάρτυρες, μαρτυρίες που δημιουργούν γκρίζες ζώνες παρά διαφωτίζουν τον δικαστή) και την αντίστοιχη προτίμηση στην αποδεικτική υπεροχή του των εγγράφων, σε ότι τουλάχιστον αφορά τις συμβάσεις και τις πολυμερείς δικαιοπραξίες και αυτό ώστε να διασφαλίζεται η ασφάλεια των συναλλαγών. Εξάλλου, οι περιορισμοί στην εμμάρτυρη απόδειξη λειτουργούν ως αναγκαίο αντιστάθμισμα στην ελεύθερη εκτίμηση των αποδείξεων συμπεριλαμβανομένων των μαρτυρικών καταθέσεων από τον δικαστή. Η κυριότερη αποδεικτική απαγόρευση θεσπίζεται με την παρ. 1 του άρθρου 393 ΚΠολΔ. που ορίζει ότι «δεν επιτρέπεται να αποδειχθούν με μάρτυρες συμβάσεις ή συλλογικές πράξεις, καθώς και πρόσθετα σύμφωνα, προγενέστερα, σύγχρονα ή μεταγενέστερα δικαιοπραξίας που έχει συνταχθεί εγγράφως όταν η αξία του αντικειμένου τους υπερβαίνει τα τριάντα χιλιάδες (30.000) ευρώ. Έστω και αν δεν είναι αντίθετα στο περιεχόμενο του εγγράφου. Ο παρών περιορισμός της παρ. 1 ισχύει για όλα τα είδη των συμβάσεων και υπόκειται στον εν λόγω ισχυρισμό και η συμφωνία περί εικονικότητας της δικαιοπραξίας (ΑΠ 385/1981 Δ. 1981.723, ΑΠ 31/1992 Δ 1992.788) Για την εφαρμογή του περιορισμού κρίσιμη είναι η αξία της συμβάσεως (εν προκειμένω της σύμβασης δανείου, ποσού 156.000 ευρώ) και όχι του επίδικου αντικειμένου επί δε αμφοτέρου συμβάσεως η αξία κάθε παροχής χωριστά (Κεραμεύς Κονδύλης Νίκας [Τέντες] Τ. Ι. Σελ. 741, άρθρο 393 αριθμ. 9, ΜονΠΚΑβ 55/1972 Δ. 1973.186) Γίνεται πλέον δεκτό ότι ο σχετικός περιορισμός ισχύει και στις ειδικές διαδικασίες. Παράλληλα με την διάταξη της παρ.2 του άρθρου 393 ΚΠολΔ ορίζεται ότι «δεν επιτρέπεται η απόδειξη με μάρτυρες κατά του περιεχομένου εγγράφου»

Εξάλλου ως προς τις ειδικές διαδικασίες η βούληση του δικονομικού νομοθέτη να ισχύσει και στην ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών η νέα ρύθμιση του άρθρου 340 παρ. 1 ΚΠολΔ, η οποία θέτει την εφαρμογή των μη πληρούντων τους όρους του νόμου αποδεικτικών μέσων υπό την επιφύλαξη των άρθρων 393 επ. ΚΠολΔ, όπως αυτά επαναδιατυπώθηκαν, σημαίνει ότι ο περιορισμός στους μάρτυρες δεν αφορά μόνο την τακτική διαδικασία και στις ειδικές διαδικασίες (βλ. Μπαμπινιώτης «η ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών κατά το νέο ΚΠολΔ» ΕπολΔ 2014.22επ. (226) και Ι. Δεληκωστόπουλος «Η αναζήτηση της πολιτικής Δίκης σελ. 54)

Οι άνω απαγορεύσεις ισχύουν a fortiori αναφορικά με την εξέταση διαδίκου ως προς την οποία ορίζεται στον Κώδικα ότι διεξάγεται κατά τις διατάξεις για την εξέταση των μαρτύρων.

Με βάση τα ως άνω παρέπεται ότι εν προκειμένω η ανωμοτί εξέταση του αντιδίκου καταλαμβάνεται από την απαγορευτική διάταξη και δεν μπορεί να ληφθεί υπ' όψιν για το ζήτημα του ισχυρισμού περί σχετικής εικονικότητας της επίμαχης σύμβασης δανείου.

Σας ενδιαφέρει :

